

Sina puhas, Sina waga hing!" ütles wali õpetaja.

"Siis tule minuga!" ütles furnud kaasa wari. "Meile on iseäralist wõimu antud. Minu kõrwas kõitludes peased Sina igale poole, kuhu Sinu mõtted tahawad. Inimestest nägemata peafeme meie salamatesse nurladesse. Aga esimesta ja ojawa käega pead Sina selle patuse peale tähendamata, kes igawese piina osaline on, ja enne esimest kule-laulu peab tema leitud olema."

Ja kiirest, nagu mõtetest lantud, jõudsiwad nemad suurde linna, ja majade seinadest läikisiwad surma-pattude nimed tule-tähtedega nende filmi: Rõrkus, ihnus, joomus, lihahimu — kõik see pattude seitse-karwaline pael.

"Ja seal, kuidas arwasin, kuidas teadsin, seal elawad igawese tule osalised!" ütles wali õpetaja. Nemad seisiwad uhke, tuledest särawa maja ees, kus laiad trepid kalli waepadega kaetud oliwad ja uhkeist die-ehetest lehtasiwad, kus tantsumängud läbi pidu-saali kõlasiwad. Seal seisis ülemeeline ufschoidja, siidiga ja sammetiga kaetud, suur hõbetatud lepp käes.

"Meie pidu on Kuninga pidu sarnane!" ütles tema ja pööris ennast tungiwa rahwa-hulga poole nultsa peal. Pea-laest warwani paistis temast kõrklem mõte wälja: "Wilets halb-rahwas, kes läbi

usse wahib, minu wasta olete kõik waesed last-sakad!"

"Rõrkus!" ütles furnu-wari, "kas näed teda?"

"Seda?" kostis õpetaja. "Ja, mina näen teda, aga tema on sõge, tema on üks wilets halplane, teda igawese piina sisse ei tõulata!"

"Üks halplane!" kostis sala-hääle läbi kõrkuse maja, seda oliwad nemad seal kõik. Ja nemad lendasiwad ihnuse tühja seinade wahete, kus luu-luimetanud, külma wäristatud wana-mehe ennast nälgas ja jänus, kõige oma mõtetega kulla külge küüsihtas. Nemad nägiwad, kuidas tema nagu tõbe tujus oma wiletsa aseme pealt kargas ja üht lahtist kiwi seinast wälja kiskus. Seal seisiwad kulla-tükid wana juka sees. Tema katsus wärisewa käega oma nartakat riidet läbi, kuhu kulla-tükid sisse õmmeldud oliwad, ja tema niis-fed sõrmed wabiseisiwad.

"Tema on haige," ütles õpetaja. "See on waimusegadus, rõõmuga waimu-segadus, täidetud otjata hirmuga ja kurja une-nägu-dega!"

Nemad lahustiwad rutuga ja seisiwad kurjategijate õõ-asemete kõrwas, kus need kõrwuti, kulg külje wasta, magasiwad. Nagu kuri metsaline kargas üks nendest unest üles; koleda häälega karjudes tõukas tema oma terawa küünarnukiga jeltseimeest. Uniselt pööras see ennast ümber: